

## ODLAZAK U MIROVINU



### Vinko Viličić

Vinko Viličić, dipl. ing. šum., rođen je 22. lipnja 1940. godine u Beogradu. Drugi svjetski rat provodi u svojevrsnom izbjeglištvu u Zagrebu. Po završetku rata vraća se svom istinskom zavičaju pa osnovno školovanje dovršava u Drnišu, a gimnazijsko u Šibeniku.

Kao apsolvent biološkog odsjeka Šumarskog fakulteta u Zagrebu, zapošljava se 1971. godine u Institutu za šumarska istraživanja, u svojstvu tehničkog suradnika odsjeka za Šumarsku ekonomiku pri odjelu za Tipologiju šuma. Pored rješavanja problematike vezane uz Šumarsku ekonomiku, radi i na zadacima Uzgajanja i Uređivanja šuma, kako na terenu tako i na uredskoj obradi prikupljenih podataka.

Tada je svoj omiljeni hobi – lov sitne divljači – silom prilika zamijenio streljačkim sportom gdje se natjecao u svim puškarskim disciplinama. Višestruki je prvak i viceprvak Zagreba i Hrvatske te pobjednik na mnogim turnirima u raznim disciplinama (vojnička puška, malokalibarska serijske izrade i slobodnog izbora, zračna serijska, trap) pojedinačno, a dosta uspjeha postigao je i u ekipnoj konkurenciji, od kojih je najznačajniji osvajanje Kupa SFRJ u momčadi Akademskog športskog društva (ASD) "Mladost". Sve to iziskivalo je podosta usklađivanja vremena za treninge, natjecanja i radne obveze. Stoga je fakultetska diploma "malo pričekala", čak do 1983., a možda i brak. Ipak, sad je varaždinski zet i sretni otac dvoje studenata. Već 1976. obnavlja članstvo u Lovačkom društvu "Kamenjarka"-Drniš te preko "Lovačkog vjesnika" i ostale dostupne literature prati zbivanja u suvremenom lovstvu.

Godine 1984. stječe zvanje istraživača suradnika. Istovremeno sudjeluje u radu raznih stručnih tijela pri ondašnjem Lovačkom savezu Hrvatske i SIZ-u šumarstva i drvne industrije. Kao autor ili koautor objavljuje dvadesetak što znanstvenih, što stručnih radova, pretežito u svezi oštećivanja drvenastog šumskog raslinja koju čini divljač u prirodnim šumskim sastojinama.

U mirovinu odlazi sa zvanjem stručnog suradnika i voditelja zadatka 13., Projekta I: Zaštita i unapređenje proizvodnje biomase u ulozi održavanja višestrukih uloga i funkcija šuma.

Budući naše poznanstvo traje gotovo 15. godina, dopustio sam si slobodu napisati i ovo.

Dakle, pokušavajući opisati našeg Vilića kroz prizmu tipologije ljudi, držao sam se psihološke klasifikacije ljudi koja opisuje tipove najčešće u području ličnosti ili nekih njenih karakteristika. Od cijelog niza podjele tipova ljudi, osnovni je nedostatak pojednostavljenje čovjekove ličnosti, kao i činjenica da tipovi predstavljaju *ekstremne* slučajeve kakvih je u realnosti obično najmanje jer najviše ima

srednjih tipova pa i naš Vili spada pretežito u ove druge. Najstariji znanstveni pokušaj tipologije podjele ljudi nalazimo kod Hipokrata (oko 400 g. pr. n.e.), a njegova 4 temperamenta i danas su korišteni psihološki pojmovi: melankolik, flegmatik, kolerik i sangvinik. Melankolik ponekad, rjeđe flegmatik, naš se Vili približava mješavini sangvinika i kolerika koje Anić opisuje kao tipove vatrena temperamenta, lako razdražljive sklone brzom i snažnom uzbuđivanju. Ovakva tvrdnja našeg Vilija svakako svrstava u posebne, vrsne, iznimno obrazovane, iznad svega skromne i sklone šali na vlastiti račun. Jedan primjer: kad smo dobili pločice na vrata, znate ono: ing., magistar, doktor... on je sam napisao na vrata PZP, što vam u prijevodu znači pomoćnik zamjenika podvornika. Šteta što svoje bezprijekorne kvalitete nije više upotrebljavao. Ali, i bez toga on je jedan i jedinstven. Svima, posebice onima koji su ga dobro poznavali, nedostajat će sa svojim visokoumnim humorom za vrijeme obreda pijenja kave jer, kako kaže poslovice, sve dok se može valja se smijati, uostalom smijeh je zdravlje. Uvijek se trudio raditi pošteno, ne iz straha pred zakonom, već iz poštovanja prema sebi. Njegov temeljni kredo života uopće bi mogli opisati po onoj narodnoj: prepametni smo kako bismo mogli živjeti bez mudrosti.

Bez obzira što je živio u Zagrebu, više nego u Varaždinu, Drnišu i Šibeniku, duhom je uvijek ostao vjeran svom Drnišu i Promini s koje će sad imati više prilike gledati more naše sinje, odakle mu potekoše svi najdalji pa i najbliži pretci.

Dragi Vili, u slobodnim trenutcima tebi posebnoga gušta, neka Ti je *dobro kob* i neka Ti predstojeći umirovljenički dani donesu puno zdravlja i radosti.

Velika Ti hvala na svemu.

*Dr. sc. Tomislav Dubravac*



### **Karas Vladimir**

Karas Vladimir, viši stručni tehničar rođen je 18. travnja 1941. u Jastrebarskom. Srednju šumarsku školu završio je 1961. u Karlovcu. Zaposlio se u tadašnjem Jugoslavenskom institutu u Odjelu za uzgajanje šuma 23.05.1965., a 14.04.1966. prelazi u Odjel za zaštitu šuma.

Radio je na mnogobrojnim zadacima iz područja zaštite šuma. Na terenu je sakupljao, a u laboratoriju obrađivao oštećeni biljni materijal i štetnu entomofaunu, a nakon stečenog iskustva radio i jednostavnije determinacije. Dao je veliki doprinos prepariranju entomofaune te neumorno radio na osnivanju i održavanju entomološke zbirke.

Bio mi je suradnik i velika pomoć kad smo planirali i obavili drenažu u A i B polju, produbljivanje i oblikovanje akumulacijskog jezera za navodnjavanje rasadnika u parku kraj Instituta, u izmjeri i nivelaciji površinskog tla u rasadniku, izmjeri i iskupu odvodnika kanala. Uz moju pomoć, osnovao je i vodio preko 10 godina knjižnicu Instituta. Izrađivao je Bakkeove klopke prema primjerku dobivenom iz

Švedske za motrenje potkornjaka na terenu. Imao je stručno – tehničko znanje i veliki interes za laboratorijsku opremu pa je taj njegov hobi bio veliki doprinos u njenom održavanju i funkcioniranju. Zajedno smo osnovali foto-laboratorij u kojem je marljivo razvijao filmove i izradio mnogobrojne stručne fotografije. Vlado je već 40 godina aktivni vatrogasac u Jastrebarskom, a za to je primio brojne pohvale i priznanja.

Od 1980. radi na unapređenju Dijagnozno-prognozne službe, a napose na obradi hrastovih grana koje stižu tijekom zime iz cijele Hrvatske. Dao je dragocjeni doprinos u sakupljanju uzoraka na terenu i njihovoj obradi u laboratoriju za planirane znanstveno – istraživačke zadatke, već i za magisterije i doktorate istraživača. Svima u Odjelu za zaštitu šuma bio je nezaobilazni suradnik bez kojeg se nije moglo. Povjerene zadatke rješavao je uporno i savjesno. Zbog stručnosti i marljivosti, cijenjen je i poštovan u Odjelu, Institutu i u šumarskoj praksi diljem Hrvatske.

Vlado je dobar čovjek, tih i radin suradnik. Punih 40 godina radnog staža u Institutu prvi je dolazio i posljednji odlazio s posla. Samostalan je i odgovoran. Zaljubljenik je u svoj posao kao pravi radoholičar. On je sretan čovjek jer je radio što je volio.

Zahvaljujem se ravnatelju gosp. Benku i šefu Odjela gosp. Perneku što su mi pružili priliku da svjedočim o prošlom vremenu kad smo zajedničkim nastojanjima gradili ovu kuću, njeno funkcioniranje i okućnicu ( rasadnik, park, okoliš) i u njoj toplinu zajedništva i darivali jedni drugima ljepotu koju nosimo u sebi.

Vrijeme je dragocjeni poklon u kojem ostvarujemo sami sebe. U životu je najveća radost osjećaj da si nekome potreban i drag. Nema veličine tamo gdje nema jednostavnosti i dobrote. Te vrijednosti Vlado Karas nosi u sebi. Lijepo je bilo s njim raditi, surađivati, provoditi vrijeme i družiti se. I sad, kad je vrijeme ostavilo zlaćane brazde na čelu i licu, kad je kosu pokrilo inje, tvoja se i naša najveća vrijednost ne mijenja. Ostajemo ono što smo bili i do sad. Dragi naš Vlado, mi koji smo otišli prije tebe i svi koji ostaju poslije tebe zahvalni smo za sve što si nam podario u našem zajedništvu. Hvala ti.

*Dr. sc. Miroslav Harapin*



### **Miroslava Pačić**

Miroslava Pačić rođena je 22. rujna 1940. godine u Vranodolu, općina Jastrebarsko. Od 01. prosinca 1980. stalni je zaposlenik Odjela za oplemenjivanje i šumsko sjemenarstvo, Šumarskog instituta, Jastrebarsko. Kao povremeni radnik radila je u istom Odjelu Instituta već od 1972. godine.

Radila je na poslovima vegetativnog i generativnog razmnožavanja biljaka za potrebe znanstvenih i istraživačkih radova. Sudjelovala je u osnivanju velikog broja pokusnih ploha, klonskih sjemenskih plantaža, pokusa

---

provenijencija, testova potomstava osnivanih na cijelom području Republike Hrvatske (Istra, Gorski kotar, Lika, Banija, Slavonija, Podravina, Prigorje).

Svoje dugogodišnje iskustvo na cijepljenju biljaka, kao i ostala stečena znanja na poslovima u rasadniku i stakleniku, nesebično je prenosila na mnoge mlade kolege u Šumarskom institutu. Zahvaljujući njenoj ljubavi za posao koji je godinama savjesno obavljala, mnogi pokusni objekti i danas su očuvani i pružaju mogućnosti daljnjih znanstvenih istraživanja iz područja oplemenjivanja šuma i šumskog sjemenarstva.

U zasluženu mirovinu naša Mirjana otišla je 31. prosinca 2005. godine te se ovim putem djelatnici Odjela za oplemenjivanje i šumsko sjemenarstvo, kao i Šumarskog instituta, Jastrebarsko u cjelini, zahvaljuju na višegodišnjoj suradnji, prijateljstvu i kolegijalnosti.

Draga Mirjana puno zdravlja i sreće, manje s biljkama, a više s unucima žele ti kolege Šumarskog instituta, Jastrebarsko.

*Mr. sc. Tibor Littvay*